

[Sigsgaard.]

sen i maj, og vi har set det gennem rentestigningerne.

Finanslovforslaget indebærer jo en udgiftsstigning på 7 pct. målt i faste priser. En del af regeringens vælgere, der troede på alt det her med de store skattenedsættelser, vil jo nok undre sig lidt. Regeringen burde vel forklare dem, at den ud fra sine interesser er interesseret i at holde lønarbejderne i ro ved at sørge for en vis forbedring af den sociale forsorg og gerne en vis lønforbedring, dog altid sådan, selvfølgelig, at det ikke går ud over profitten. Jeg tror, at hr. Poul Dam maler en vis person på væggen, når han taler om, at der vil indtræde en standsning af al udvikling her i landet. Det er der ingen grund til at tro, for i det øjeblik sådanne forbedringer ophører, da der måske endda indtræder tilbagegang, har det økonomiske system, som vi lever under, og som bygger på, at lønarbejderne tvinges til at sælge deres arbejdskraft, mistet enhver berettigelse i lønarbejdernes øjne.

Dem, der trods økonomiske forbedringer er imod systemet og tilkendegiver det åbenlyst, slås der jo hårdt ned på, og til den brug har man politi, militær, efterretnings-tjeneste, hemmelige kartoteker og mere af samme skuffe. Det koster jo også en del penge, og de fjæler sig rundt omkring i det finanslovsforslag, vi her har fået forelagt. Vi har også set, at regeringen ikke viger tilbage for at gribe til den direkte undertrykkelse; det har vi set i de allerseneste uger.

Mange, også regeringsmedlemmer, påstår, at studenterne, folkene fra de beslagnede blade og andre venstreorienterede skulle være antidemokratiske, og under det påskud bruger man antidemokratiske midler imod dem. Man ved naturligvis udmærket, at de grupper, der antaster magtmonopolet i vort samfund, tvært imod at bekæmpe demokratiet ønsker det udvidet. De ønsker, at den magt og de formuer, som et lille mindretal i dag sidder på, skal ud til de mange, og det er derfor, de bliver bekæmpet. I andre lande i øst såvel som i vest bruges undertrykkelsen selvfølgelig i langt højere grad

Formanden: Det må være muligt at tale mindre højt i sidekabinetet.

Sigsgaard: De sidste dage har bragt meddelelser om eksempler på den slags meget voldsom undertrykkelse, som vi ikke kender her i landet, om mord på ledere af et amerikansk parti, de sorte pantere, begivenheder, der stærkt tyder på, at man i USA simpelt hen vil uskadeliggøre dette oppositionsparti med våbenmagt. Det er desværre ikke overdrevent at tale om fascistiske tendenser i dagens USA, det USA, som vi også økonomisk bliver stadig mere afhængig af.

Jeg har under tidligere finanslovdebatter stillet forslag om, at bevillingerne til efterretnings-tjenesten skulle udgå. Det har været lidt svært at formulere forslagene, for disse bevillinger står ikke opført på nogen særskilt post på finanslovforslaget. Da VS nok også vil stille ændringsforslag til dette finanslovsforslags anden eller tredje behandling, vil jeg bede finansministeren om allerede nu at oplyse, hvor store bevillingerne til efterretnings-tjenesten er også sammenlignet med sidste år.

Man siger jo, at folketinget skal kontrollere statens udgifter, men det er jo simpelt hen umuligt, når de ikke er at finde i finansloven. Jeg kan have set dårligt efter; jeg ved, at de tidligere år var disse udgifter ikke at finde i finansloven; ville man have kendskab til dem, måtte man stille et spørgsmål til en minister. De kan være kommet med i år, men hvis det ikke er tilfældet, vil jeg endnu en gang kritisere det stærkt. Det er umuligt for folketinget at udøve sin virksomhed på det område, kontrolområdet, når man ikke kan finde posterne frem på finansloven. Sidst har vi set et nyt eksempel på det i Kejsergadesagen. Omkostningen ved dette anlæg er, så vidt jeg ved, ikke opført nogetsteds og ikke bevilget af nogen politisk instans. Det siger en del om tingets faktiske indflydelse i dag og om, hvilke interesser tingets flertal varetager, at kun ganske få medlemmer har protesteret imod denne tilsidesættelse.

Den egentlige årsag til en lang række problemer, også økonomiske problemer, ligger i selve det samfundssystem, vi har, det kapitalistiske samfundssystem med de modsætninger, der findes i det, modsætninger mellem ejere og lønarbejdere, mellem rige og fattige eller i hvert fald mindrebe-